

Ὁ ἐν Λονδίνῳ Ἑλλην Πρεσβευτῆς θέλει ἀντιπροσωπεύσει τὴν Ἀκαδημίαν εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑταιρείας πρὸς προαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα δημοσιεύματα. Ταῦτα ἀναγράφονται εἰς τὸ Βιβλιογραφικὸν Δελτίον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

BOTANIKH. — Sur la recherche de l'aucubine et de l'aspéruloside dans des spermatophytes, par M. Jean Politis.*

Sommaire. — En 1925 H. Hérissey a publié les résultats de ses recherches, qui ont abouti à l'isolement d'un nouveau glucoside de l'*Asperula odorata* L. qu'il nomma aspéruloside et dont il décrivit quelques propriétés physiques et chimiques. La solution aqueuse de ce glucoside pendant l'hydrolyse par l'acide sulfurique à chaud prend une couleur verte. Se basant sur cette réaction Hérissey, par des recherches postérieures, trouva l'aspéruloside dans d'autres espèces de la famille des Rubiacées. Outre la solution d'aspéruloside, la solution aqueuse d'aucubine prend aussi une coloration verte sous l'influence de l'acide sulfurique et de la chaleur. Nous basant sur cette réaction nous avons recherché ces deux glucosides dans un grand nombre d'espèces végétales appartenant à différentes familles de phanérogames. Il résulte de nos recherches les conclusions suivantes: Dans les plantes phanérogames ces glucosides ne sont pas très répandus. Les extraits aqueux de *Lantana camara* et de *Vitex agnus castus* prennent une coloration verte par addition d'acide sulfurique et chauffage. Ces espèces appartiennent à la famille des Verbénacées et l'on ne savait pas jusqu'à présent si des espèces de cette famille renferment de l'aspéruloside ou de l'aucubine.

* J. X. ΠΟΛΙΤΟΥ — Περὶ ἀναζητήσεως ἀουκοβίνης καὶ ἀσπερουλοσίδης εἰς τὰ σπερματόφυτα.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΘΕΝΤΩΝ ΦΥΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Τὰ ὑφ' ἡμῶν ἐξετασθέντα φυτικά εἶδη, ὧν τὰ ἐκχυλίσματα δὲν ἔδωσαν τὴν ρηθεῖσαν ἀντίδρασαν εἶνε τὰ ἑξῆς:

Iridaceae. *Gladiolus palustris* Gaud., *G. communis* L., *G. imbricatus* L., *Iris Germanica* L., *Iris caespitosa* Pall., *Crocus vernus* Smith., *C. Boryi* Cay., *C. biflorus* Mill., *C. sulphureus* Curt., *C. laevigatus* Bory.

Liliaceae. *Funkia Sieboldiana* Lod., *Gagea lutea* Schult., *G. pusilla* Schult., *Aloeciliaris* Hau., *Scilla bifolia* L., *Allium frutescens* Rnou., *A. carinatum*, *A. flavum* L., *A. sphaerocephalum* L., *A. longispalum* Red., *A. striatum* Jacq., *A. chamaespathum* Boiss., *A. subhirsutum* L., *Bellevaliaciliata* (Cyr.) Nees.

Graminaceae. *Setaria verticillata* (L.) P. Beauv., *Phalaris minor* Retz., *Koeleria phleoides* Pers., *Bromus rubens* L., *Hordeum murinum* L., *Haynaldia villosa* (L.) Schur.

Ranunculaceae *Clematis flamula* L., *Anemone coronaria* L., *Nigella damascena* L., *Ficaria verna* Behbch., *Clematis flamula* L., *Anemone coronaria* L., *Aquilegia Scineri* Hook., *A. fragans* Benth., *A. leptoceros* Fich Mey., *A. glandulosa* Fisch., *A. formosa* Fisch., *Nigella orientalis* Lin., *N. Hispanica* L., *Isopyrum thalictroides* L., *Helleborus viridis* L., *H. palidus* Host,

Papaveraceae *Papaver Rhoeas* L., *Roemeria hybrida* (L) DC.

Fumariaceae *Fumaria officinalis* L., *F. Thureti* Boiss., *F. parviflora* Lamk.,

Cruciferae *Iberis ciliata* Willd., *I. Lagascana* Dec., *Malcolmia chia* Dec., *M. parviflora* Dec., *M. Littorea* R. Br. *Cakile maritima* Scop., *Biscutella auriculata* L., *B. hispida* Dec., *Alyssum campestre* Lin., *A. rostratum* Steven., *A. tortuosum* W. K., *A. sinuatum* Lin., *Symphytum tauricum* Willd., *S. orientale* Lin., *Melampyrum sylvaticum* L., *M. memorosum* L., *Iberis amara* L., *I. sempervirens* L., *I. umbellata* L., *Draba verna* L., *D. rupestris* R. Br., *D. alpina* L.

Resedaceae *Reseda alba* L. *R. lutea* L.

Cistaceae *Cistus incanus* L., *Fumana Arabica* (L.) Spach.

Silenaceae *Silene colorata* Poir., *S. Gallica* L.

Malvaceae *Malva silvestris* L., *M. Aegyptica* L.

Geraniaceae *Geranium rotundifolium* L., *G. lucidum* L., *Erodium Ciconium* (L.) W., *E. Cicutarium* L.

Papilionaceae *Anagyris foetida* L., *Astragalus hamosus* L., *Lathyrus Ochrus* (L.) DC., *L. Aphaca* L., *Medicago coronata* Desr., *Trifolium arvense* L., *T. formosum* D'uro., *T. Cherleri* L., *Ononis breviflora* DC., *Melilotus alba* Desr., *Dorycnium graecum* Sering., *D. suffruticosum* Vill., *D. rectum* Sering., *D. latifolium* Wild., *Lotus gebelia* Vent., *L. tenuifolius*

Presl., *L. conjugatus* Dec., *L. Jacobaeus* L., *Sophora glauca* Leschen., *Paullinia acutangula* Pers., *Cercis siliquastrum* L., *Ebenus cretica* L., *Podalyria cordata* R. B., *P. cuneifolia* Vent., *Cyclopia galioides* E. Meyer., *Thermopsis montana* Nutt., *T. fabacea* Dec., *Anthylis montana* L., *A. vulneraria* L., *A. Hermanniae* L., *Trigonella astroites* Fich., *T. calliceras* Fich.

Amygdalaceae *Amygdalus communis* L., *Armeniaca vulgaris* L.,

Rosaceae *Rubus ulmifolius* Schot., *Poterium spinosum* L.,

Pomaceae *Pirus amygdaliformis* Vill.

Crassulaceae *Crassula glomerata* L., *Umbilicus Pestalozzae* Bois., *Sedum nopetalum* DC., *S. pilosum* Mb.

Umbelliferae *Ammi visnaga* L., *Smyrniium olusastrum* L., *Ferula communis* L., *Reutera rigidula* Boiss. Orph., *Scandix Pecten Veneris* L.

Araliaceae *Hedera Helix* L.

Caprifoliaceae *Lonicera Etrusca* Santi.

Compositae *Anthemis peregrina* L., *A. Calendula arvensis* L., *C. bicolor* Raf., *C. Aegyptiaca* Desf., *Pallenis spinosa* (L.) Cass., *Cnicus benedictus* L., *Carlina lanata* L., *Carduus pycnocephalus* L., *Centaurea aspera* Lin., *Centaurea paniculata* L., *Centaurea micrantha* Dufour., *Cirsium acaule* All., *C. palustre* Scop., *C. tuberosum* All., *Senecio Doria* Kic., *S. gibbosus* Dec., *S. cineraria* Dec., *Crepis neglecta* L., *C. foetida* L., *Helminthia echiioides* L., *Seriola Aetnensis* L., *Lactuca cretica* Dsf., *L. scariola* L., *Urospermum picroides* (L.) Desf. *Rhagadiolus stellatus* (L.) Willd.

Oleaceae *Olea Europaea* L.

Convolvulaceae *Convolvulus sepium* L., *C. arvensis* L.

Borraginaceae *Alkanna tinctoria* (L.) Tausch., *Borrago officinalis* L., *Cynoglossum pictum* Ait., *Echium Italicum* L., *E. plantagineum* L., *Lithospermum arvense* L., *Anchusa Italica* Retz., *Myosotis litoralis* Stev.

Acanthaceae *Acanthus spinosus* L.,

Aristolochiaceae *Aristolochia microstoma* Boiss.

Euphorbiaceae *Euphorbia Apios* L., *E. Peplus* L., *E. Peplis* L., *E. Sibthorpii* Boiss., *E. Helioscopia* L.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- BOURQUELOT ET HÉRISSEY, Sur un glucoside nouveau, l'aucubine, retiré des graines d *Aucuba japonica* L. *C. R. Ac. Sc. Sc.*, 126, 1902, p. 1441.
- BOURDIER L, Recherches biochimiques dans le plantain (aucubine) et dans la verveine (verbénaline). Étude d'un glucoside nouveau la verbénaline. Paris, 1908.

- HÉRISSEY ET LEBAS C., Présence de l'aucubine dans plusieurs espèces du genre *Carrya*, *Journ. de Pharm. et de Chim.*, 2, 7, 1910, p. 490.
- CHAROUX, Sur la présence de l'aucubine dans les graines de *Veronica Hederaefolia* L. *Bull. Soc. Chim. Biol*, Paris, 14, 1922, p. 568.
- BRAECKE M., Sur la présence d'aucubine et de mélampyrite dans plusieurs espèces des mélampyres, *Bull. Soc. Chim. Biol.*, 5 n° 3, mars 1923.
- BRAECKE M., Sur la présence d'aucubine et de mannite dans les tiges foliées de *Rhinanthus Crista - Galli* L. *Bull. Soc. Chim. Biol*, 5, n° 3, p. 258.
- BRAECKE M., L'aucubine dans des espèces de *Rhinanthus* et de *Melampyrum*. Bruxelles, 1924.
- HÉRISSEY H., Sur l'aspéruloside, glucoside nouveau retiré de l'Aspérule odorante. *C. R. Ac.*, 180, 1925, p. 1695.
- HÉRISSEY H., Sur la composition chimique de l'Aspérule odorante. Extraction et propriétés d'un nouveau glucoside, l'aspéruloside. *Bull. Soc. Chim. biol.*, 2, 1925, p. 1010.
- HÉRISSEY H., Sur la recherche de l'aspéruloside dans les végétaux. Extraction de ce glucoside du *Galium Aparine* L. *Bull. Soc. Chim. biol.*, 1926, p. 481.
- I. X. ΠΟΛΙΤΟΥ, 'Αναζήτησις άουκουβίνης εις τὸ γένος Ουερβάσκον (*Verbascum*). *II. A. A.* 6, 1928, σ. 148.

Τῷ 1901 ὁ Ε. Bourquelot ἐσκέφθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ὑδρολυτικὰς τῆς ἐμουλ-
σίνης ιδιότητος πρὸς ἀναζήτησιν γλυκοσιδῶν εἰς διάφορα φυτικά εἶδη. Διὰ τῆς ἐφαρ-
μογῆς τῆς μεθόδου ταύτης, ἣτις ἐκλήθη βιοχημική, οἱ Bourquelot καὶ Hérissey
ἀνεκάλυψαν ἐντὸς τῶν σπερμάτων Ἄουκούδας τῆς Ἰαπωνικῆς (*Aucuba Japonica*)
νέαν γλυκοσίδην, ἣτις ἐπιτευχθεῖσα ἐν καθαρᾷ καταστάσει ὠνομάσθη άουκουβίνη.

Κατὰ τὸ ἔτος 1909 ὁ Μ. Lebas ἀπεχώρισεν καθαρὰν άουκουβίνην ἐκ τινων
ποικιλιῶν τῆς Ἄουκούδας.

Βραδύτερον ὁ μὲν Μ. Bourdier (1908) ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ τὴν γλυκοσίδην
ταύτην ἐν κρυσταλλικῇ καταστάσει ἐκ τινων εἰδῶν τοῦ γένους Πλαντάγινον (*Plan-
tago*), ὁ δὲ Hérissey, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Lebas, ἐκ τριῶν εἰδῶν τοῦ γένους
Καρύα (*Karya*). Τέλος, Τῷ 1921 ἡ Μ. Braecke, ὁρμηθεῖσα ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ
Μ. Charaux ἀπομονώσαντος ἐν καθαρᾷ καταστάσει άουκουβίνην ἐκ τῶν σπερμά-
των εἶδους τινὸς τῆς οἰκογενείας τῶν Σκροφουλαριωδῶν (*Scrofulariaceae*), Βερνί-
κης τῆς ἀκεραιοφύλλου (*Veronica integrifolia* L.), ἤρξατο ἐπιστημονικῆς ἐργα-
σίας, ἀφορώσης εἰς τὴν διάδοσιν τῆς γλυκοσίδης ταύτης εἰς ἕτερα εἶδη τῆς αὐτῆς
οἰκογενείας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι αἱ κτηθεῖσαι ἐν σχέσει πρὸς τὴν άουκουβίνην
γνώσεις περιορίζονται, κατὰ τὰς προμνημονευθεῖσας ἐρεῦνας, εἰς τὰς οἰκογενείας

τῶν Κρανιωδῶν (*Cornaceae*), Πλανταγινωδῶν (*Plantagineae*) καὶ Σκροφουλαριωδῶν (*Scrofulariaceae*).

Ἐξ ἄλλου τῷ 1925 ὁ Η. Hérissey, ἐδημοσίευσεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν ἐκ τῆς Ἀσπερούλης τῆς εὐόσμου (*Asperula odorata L.*) νέας γλυκοσιδῆς, τῆς ἀσπερουλοσίδῆς, ἣς περιέγραψε φυσικὰς τινὰς καὶ χημικὰς ιδιότητας.

Ἡ ἀουκουβίνη δεικνύει λίαν χαρακτηριστικὴν ἀντίδρασιν κατὰ τὴν διὰ θεϊκοῦ ὀξέος μετὰ θερμάνσεως ὑδρόλυσιν: ἡ ὕδατικὴ διάλυσις τῆς γλυκοσιδῆς ταύτης κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὑδρόλυσιν προσκτᾶται πρασίνην χροιάν σχηματιζομένου ἐν τέλει ἀφθόβου ἰζήματος ἀδιαλύτου ἐν ὕδατι.

Ἐκτὸς τῆς διαλύσεως τῆς ἀουκουβίνης καὶ τὸ διάλυμα τῆς ἀσπερουλοσίδῆς, κατὰ τὴν διὰ θεϊκοῦ ὀξέος μετὰ θερμάνσεως ὑδρόλυσιν, λαμβάνει πράσινον χρῶμα. Ἐπὶ τῆς ἀντιδράσεως ταύτης βασιζόμενος ὁ Hérissey ἀνεζήτησε βραδύτερον καὶ ἀνεῦρε τὴν ἀσπερουλοσίδην εἰς ἕτερα εἶδη τῆς οἰκογενείας τῶν Ρουβιωδῶν (*Rubiaceae*).

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεθέσαμεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν τὰ πορίσματα τῶν ἡμετέρων ἐρευνῶν, καθ' ἃ τὰ φύλλα καὶ ἄλλα φυτικὰ μέρη πάντων τῶν ὑφ' ἡμῶν ἐξετασθέντων εἰδῶν τοῦ γένους Οὐερβάσκου ἢ Φλόμου (*Verbascum*) ἐγκλείουσιν οὐσίαν, ἣς τὸ διάλυμα δεικνύει τὴν διὰ τῆς ρηθείσης ὑδρολύσεως προκαλουμένην πρασίνην χροιάν. Βραδύτερον ἐσκέφθημεν νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν αὐτὴν ἀντίδρασιν ὡς δείκτην πρὸς γνῶσιν τῆς διαδόσεως τῶν ἀνωτέρω γλυκοσιδῶν εἰς σπερματόφυτα, εἰς τὰ ὁποῖα οὐδεμία εἶχε γίνεαι ἄχρι τοῦδε ἔρευνα ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν γλυκοσιδῶν τούτων. Ἡ χρῆσις τῆς ἐν λόγῳ ἀντιδράσεως, τόσον ὑπὸ τοῦ Hérissey, ὅσον καὶ ὑφ' ἡμῶν, ἐθεωρήθη σκόπιμος διότι, καθ' ἣν περίπτωσιν φυτικόν τι ἐκχύλισμα δὲν δεικνύει τὴν ἀντίδρασιν ταύτην, βεβαιοῦται ὅτι τοῦτο στερεῖται ἀουκουβίνης καὶ ἀσπερουλοσίδῆς. Κατὰ συνέπειαν τοιαύτη ἐργασία ἀπαλλάσσει ἀνωφελῶν ἐρευνῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν ἀναζήτησιν τῶν γλυκοσιδῶν τούτων.

Ἐξ ἄλλου, ὅταν βεβαιωθῇ τις ὅτι τὸ ἐκχύλισμα φυτοῦ τινος δεικνύει τὴν ρηθείσαν ἀντίδρασιν, καθοδηγούμενος ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου δύναται νὰ προβῇ εἰς εἰδικὰς χημικὰς ἐρεῖνας πρὸς ἐπίτευξιν ἐν καθαρᾷ καταστάσει τῆς παρεχούσης τὴν ἀντίδρασιν ταύτην οὐσίας καὶ καθορισμὸν τῶν ιδιοτήτων αὐτῆς.

Αἱ ἔρευναι ἡμῶν ἐπεξετάθησαν εἰς μέγαν ἀριθμὸν σπερματοφύτων, συνάγομεν δ' ἐκ τῶν ἐρευνῶν τούτων ὅτι ἡ εἰς τὰ σπερματόφυτα διάδοσις τῶν ἐν λόγῳ γλυκοσιδῶν δὲν εἶνε εὐρεῖα. Ἐπὶ πλέον, ἐκτὸς τῶν φυτικῶν εἰδῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκ προγενηστέρων ἐρευνῶν εἶχε βεβαιωθῇ ἡ παρουσία ἀουκουβίνης ἢ ἀσπερουλοσίδῆς, κατεδείχθη διὰ τῶν ἡμετέρων ἐρευνῶν, ὅτι καὶ ἄλλων φυτῶν τὰ ἐκχύλισματα δεικνύουσιν

τὴν ρηθεΐσαν ἀντίδρασιν. Τὰ φυτὰ ταῦτα εἶνε τὰ ἐξῆς: Βίτεξ ἢ Λυγὸς ὁ ἀγνός (*Vitex agnus castus*) κ. λυγαριὰ ἢ λυγιά καὶ Λαντάνα ἢ Καμάρα (*Lantana Camara*). Ἀμφότερα τὰ εἶδη ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Οὐερβε-
νωδῶν (*Verbenaceae*), δὲν εἶχε δὲ γνωσθῆ μέχρι τοῦδε ἐὰν εἶδη τῆς οἰκογενείας
ταύτης ἐγκλείουσί τινα τῶν ἀνωτέρω γλυκοσιδῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ: Μεταπλασμοὶ ὀνομάτων ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ, ὑπὸ κ. Σ. Μεράδου.

ΧΗΜΕΙΑ. — Εὐαίσθητος ἀντίδρασις ἀλδεϋδῶν, ὑπὸ κ. Κ. Δ. Ζέγγελη.

Αἱ ἀλδεϋδαὶ εἶναι σώματα εὐοξειδωτα καὶ ζωηράς χημικῆς δράσεως ἐν γένει·
ὡς ἐκ τούτου παρέχουν πλῆθος ἀντιδράσεων. Ἡ ἀνίχνευσις αὐτῶν καὶ εἰς ἐλάχιστα
ἔχνη ἐπιβάλλεται εἰς πλείστας περιστάσεις, καὶ μάλιστα ἢ τῆς μυρμηκικῆς ἀλδεϋδης
ἢ φορμαλεύδης, εἰς περιστάσεις καθ' ἃς συμπαράγεται κατὰ τὴν παρασκευὴν ἄλλων
σωμάτων εἰς ἔχνη, ὡς λ. χ. τὴν κετόνην ἢ τὸ οἰνόπνευμα, ἢ τὴν διατήρησιν τροφί-
δτε ἡμῶν, φορμαλδεϋδῆ προστίθεται εἰς ἐλάχιστα ποσὰ λόγῳ τῆς ἀντισηπτικῆς αὐτῆς
ιδιότητος πρὸς διατήρησιν, ὅπως εἰς τὸ γάλα, τὸ κρέας κττ.

Μέθοδοι ἀνίχνευσεως αὐτῆς ἔχουν προταθῆ πολλαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστος ἐρευ-
νητῆς προτιμᾷ ἄλλην ἐκάστοτε, καθ' ὅσον οὐδεμία ἐξ αὐτῶν παρέχει καθ' ὅλας τὰς
περιπτώσεις πλήρως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ὑστεροῦσα εἴτε εἰς εὐαίσθησιαν
εἴτε εἰς ἀπλότητα. Πρὸς τούτοις δὲν εἶναι καὶ πᾶσαι μέθοδοι γενικαὶ ἢ καθίστανται
ἤκιστα εὐαίσθητοι εἰς ἀλδεϋδας συνθετωτέρας ἢ ἀρωματικὰς ἢ ἀλδεϋδοπνεύματα.

Μία γενικὴ μέθοδος εἶναι καὶ ἡ ἀναγωγὴ ἀμμωνιακοῦ διαλύματος νιτρικοῦ
ἀργύρου, τὴν ὁποίαν ὁ Tollens κατέστησεν εὐαίσθητοτέραν διὰ προσθήκης καυστι-
κοῦ ἀλάλεως¹.

Ἡ ἀντίδρασις οὐχ ἦττον αὐτὴ διὰ τὴν φορμαλδεϋδην, ἔνθα παρουσιάζει τὴν
μεγίστην αὐτῆς εὐαίσθησιαν, δὲν δεικνύει ἀσφαλῶς ἀναγωγὴν εἰς ἀραίωσιν μείζονα
τοῦ 1 : 10.000, εἰμὴ μετὰ πάροδον ὥρων, ὅτε ὁμως καὶ ἐν τῷ σκότει παρασίᾳ ὀργα-
νικῆς τιнос οὐσίας παράγεται ἢ αὐτὴ μελάνωσις. Ἐντεῦθεν ἡ γενικὴ αὐτὴ ἀντίδρα-
σις δὲν χρησιμοποιεῖται πολὺ, ἀλλὰ προτιμῶνται ἄλλαι πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς φορμα-
δεϋδης ἢ καὶ τῶν λοιπῶν ἀλδεϋδῶν.

Εὐρισκόμενος εἰς σειρὰν τινα ἐρευνητῶν εἰς τὴν ἀνάγκην ταχείας ἀνίχνευσεως
τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς καὶ εἰς ἐλάχιστα ἔχνη ἐπεζήτησα μήπως πρὸς τοῦτο ἡδυνά-

¹ TOLLENS, *Berich. d. d. ch. Gesellschaft*, 14, 1881, σ. 1950, 15, 1882, σ. 1635, 1828